

Hvad Punkt 1 angaar, maa forudskiftes den Bemærkning, at der i Udvalget er Enighed om, at efter Lovens Strafftræden maa Friensvold Laksøgaard kun benyttes til videnskabelige Forsøg og til Fangst af Stamfisk for at forstærke og befrugte Rogn til Udflækning af Laks, Ørred og Foreller, at Stamfiskene efter Afbenyttelsen skulle udsættes paa Stedet, og at Laen i sin Helhed skal holdes aaben, naar Fiskegaarden ikke er i Brug. Fredning søges gennemført ved Fredningstid, Nedslabsbestemmelser og Baataleregler. I Udvalget har der været Stemning for at gøre Fredningstiden ens for alle de her omhandlede Vand og at sætte den til Tiden 1ste Oktober—1ste Januar. (I Ferskvandsfiskeriloven er Fredningstiden 1ste November—1ste Januar.) Hvad Regnskabsbestemmelserne angaar, maa man anfse Regeringsforslagets Regler for upraktiske ved deres Vidtløftighed, hvorimod man har anset det for tjenligt at tage Hensyn til Vandets nuværende Karakter henholdsvis som Fjord og som La, saaledes at Reglerne for Fiskeriet i Fjorden med faa Ændringer blive de almindelige Regler for Saltvandsfiskeri, og Reglerne for Laens Vedkommende med faa Ændringer hentes fra Ferskvandsfiskeriloven, alt dog saaledes afpasset, at der aabnes Laksfiskens Mulighed for Dvgang igennem Fjordens og Laens Hovedstrøm. Fjordens inderste Linie mener man i denne Sammenhæng passende at kunne drage ud for Vingaarden ved Uggelhus.

For at sikre Fisken bekvemme Legepladser har man ønsket at inddrage hele Funder La under Loven og i denne samt i Borre La til enhver Tid forbyde Fiskeri med Garn, Nighyster og Fiskegaarde, ligesom der har været Ønske om at sikre Laksen en Legeplads i selve Gudenaen ved Laasning af et Stykke Vand paa Strækningen mellem Aas og Smingesø.

Om alle disse Forhold har man udarbejdet udførlige Forslag, men hverken Ministeren eller de nævnte Videnskabsmænd have anset den herved tilvejebragte Fredning for tilstrækkelig.

Det synes nu at være opløst, at Laksens Vandring op fra Havet begynder omkring i December Maaned og varer til ind i September, at den store blanke og umodne Winterlaks, som er den for Fiskerne mest værdifulde, kommer først, at den Maaned efter Maaned kommer i større Tal, men i aftagende Størrelse og mere og mere moden og plettet, indtil Højdepunktet naaes i Maanederne August og September, da den saakaldte Sommerlaks kommer næsten fuldmoden op i Laen, hvor Gyrdning finder Sted i November og December, hvorefter Ungerne komme af Veggene i Marts Maaned. Den kostbare Winterlaks, der gaar op ved Juletid, maa saaledes opholde sig i Ferskvandet ca. en halv Snæs Maaneder, og meget kunde tale for ganske at prisgive disse Laks og i Stedet derfor beskjytte de fuldmodne Laks, der gaa op i August og September. Men en Fredningstid, der strakte sig over disse to Maaneder, vilde sløde paa den Hindring, at den vigtigste Ørredfangst netop foregaar i Fjorden i disse to Maaneder, og at den modne Sommerlaks kun med Vanskelighed kan fælnes fra den modne Ørred.

Om end den aflegede Laks maa anses for en Fisk af temmelig ringe Værdi, hvad ikke gælder om den aflegede Ørred, har man dog opnaaet Enighed om, at der ikke findes tilstrækkelig Anledning til at fastholde Regeringsforslagets Forbud mod Fangst af disse Fisk (Nedsalbsfisk).

Man er enig om at ville anvende Ferskvandsfiskerilovens Maalbestemmelser og dens Regler om Baatale og Forfølgning samt om at tillade baade Sivstær og Rørstær fra 1ste Juli.

Findes der saaledes i Fredningsbestemmelserne Stof nok til Tvivl, bliver Sagen endnu vanskeligere, naar det skal afgøres,

2) hvem Fiskeretten tilkommer.

Her maa fælnes mellem, hvad der historisk set hører til Fjorden, og hvad der hører til Laen. Af de nuværende stedlige Forhold kan man derom næsten intet slutte, idet som ovenfor berørt Forholdene i Nutiden ere saaledes, at Vandet nu væsentlig har en Aas Karakter lige til Vingaarden ved Uggelhus, medens historiske Dokumenter tale om Randers Fjord saavel nedenfor Randers Sønderbro som ovenfor samme lige til Bærum Høje — se herom Rigsdagstidende 1884—85 Tillæg B., Sp. 681 ff. — og det er uden for al Tvivl,